

Sygn. akt II CSK 129/16

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa K. M.

przeciwko E. M. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 26 października 2015 r., sygn. akt V Ca (...),

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i nie obciąża pozwanej kosztami zastępstwa procesowego
w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwana zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi Sądu Okręgowego z dnia 26 października 2015 r. naruszenie art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 i art. 382 k.p.c. oraz naruszenie art. 405, 410 § 1 i 2 i art. 411 pkt 1 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniła oczywistą jej zasadnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienie przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów powołanych w skardze kasacyjnej pozwanej. Co do naruszenia art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. jako podstawy kasacyjnej zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2015 r., I CSK 1028/14, a co do naruszenia

art. 382 k.p.c. – np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 2015 r., V CSK 149/15; w związku zaś z art. 405, 410 § 1 i 2 i art. 411 pkt 1 k.c. – np. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 129/03, 25 marca 2004 r., II CK 116/03, 13 października 2011 r., V CSK 483/10, 25 października 2012 r., I CSK 139/12 i 16 czerwca 2016 r., V CSK 581/15).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 102 k.p.c.